

МОТИВИ: След съвкупна преценка на събрания и проверен в съдебно заседание доказателствен материал по делото, съдът установи следното:

Обвиняемият ***Н.А.Г.от в. ф. *** – Ш. е роден на */** г. в гр. Х. През *** год. е завършил **** в град Ш. с придобита специалност „****“ и гражданска специалност -****. На кадрова военна служба в Българската армия е бил за периода от *** г. до** г., когато е бил уволнен поради щатни промени и отново е бил приет на служба на **** г. На последната заемана от него длъжност - „****“ в Сектор „****“ във в. ф. *** – Ш. бил назначен на *** г. По време на службата си обв. Г.се представил като дисциплиниран, трудолюбив, изпълнителен и честен военнослужещ, с умения при работа в екип и способен да работи в сложна обстановка и при психически натоварвания. Физически и психически бил здрав, което му позволявало да взема бързи, правилни и обосновани решения. По време на службата си не е бил наказван или награждаван по служебен ред. При атестирането през *** год. има положителна атестация, с препоръка за повишаване на по-високо ниво с оглед на притежаваното военно звание (***).

Редът за носенето на службата от денонощния наряд във в. ф. *** – Ш., се уреждал от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България, а със Заповед №**** г. на Началника на формирането, касаеща състава на денонощния наряд, длъжностните лица и реда за изпълнение на дежурствата, се определял специфичния ред за носене на службата, с оглед особеностите на реда във формирането (****). Съгласно задължителните разпоредби на чл. 246 ал. 1 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България, длъжностните лица от денонощния наряд встъпват в изпълнение на задълженията си от момента на приемането на дежурството и се освобождават от тези задължения от момента на сдаването му, а според изискванията на чл. 299 ал. 1 т. 1 от същия Устав, дежурният по военно формирование по време на дежурството носи оръжие - пистолет с два пълни пълнителя. Съобразно Заповед № *** г. на Началника на формирането, за дежурен по военно формирование ежедневно се назначавал военнослужещ от офицерския или сержантския състав. При изпълнение на задълженията си, същият е следвало да спазва разпоредбите по част II, глава VI, раздел I и раздел III от УВС на ВС на РБ, като е следвало да бъде въоръжен с пистолет „Макаров“ с шестнадесет броя патрони. Според разпоредените му задължения в раздел V т. 2 от същата заповед, дежурният по военно формирование е следвало незабавно да докладва на началника на в. ф. **** – Ш. и на оперативен дежурен в Оперативен център за наличието на конкретно посочени ситуации.

Със Заповед № ****г. на командира на в. ф. *** –Ш (***), бил определен състава на денонощния наряд във формирането за времето от *** ч. на *** г. до *** ч. на *** г. За дежурен по военно формирование, той и

дежурен по парк бил назначен обв. ** Н А Г, за ** свидетеля *** ХХ, а за патрулни свидетелите ***. Н П, ** П Пи ** Т Г. В изпълнение на заповедта, на *** Г. в *** ч., обв. **Н Г приел дежурството от предходния дежурен и застъпил като дежурен по военно формирование, а за приетото дежурство докладвал по линия на оперативния дежурен на в. ф. *** – Б (****).

За времето от ***ч. до *** ч. на **** г., когато бил дежурен, ***Г не е докладвал на никого за установени от него нарушения или инциденти, като не е искал разрешение за да напусне границите на формированието и не е докладвал, че по някаква причина се налага да го напусне. Въпреки това малко преди ** часа на *** год. той влязъл в дежурната стая, където се намирал помощник-дежурния на формированието - *** Х Х и му казал, че отива до с. Т, намиращо се на 5-6 км. от формированието, за да се види с негова приятелка. Казал му, че ще се върне малко по-късно, след което се разснаряжил и оставил оръжието си в кобур с два пълнителя на намиращото се в стаята бюро. *** Г напуснал района на формированието през КПП-то, като казал на намиращият се там св. *** Н П да вдигне бариерата на изхода на паркинга. Отишъл до паркинга, където бил паркиран личният му лек автомобил „****“ с рег. № ****, качил се в него и потеглил, като видимо не изглеждал притеснен и нищо не показвало, че бърза за някъде. Обвиняемият не казал нито на свидетеля ***Х, нито на свидетеля *** П, които били лица от денонощния наряд и с които последно контактувал преди напускане района на формированието, че е установил някаква нередност в границите на формированието или в непосредствена близост до него. С автомобила си обв. ** Г преминал по главния път, водещ от Ш. към гр. Ш. и завил надясно към старото КПП на формированието. По същото време в близост до старото КПП имало разставени постове на Военна полиция – В., във връзка със сигнал за изнасяне на гориво от района на формированието. Към ** часа, свидетелят ***Н М Б, който бил заедно с ** Г К К, ***Г О К, *** ВС С и ** ВХВ, служители на РС „Военна полиция“ – В, забелязали обвиняемият до автомобила си в близост до района на старото КПП, където разговарял със св. **Т Г. След приключване на разговора им, св. Г. управлявайки автомобила на подс. Г влязъл в района на формированието, а подсъдимият се укрив в гората. Когато автомобилът на**Г- „****“ с рег. № ****, управляван от св. ** Т Г се приближавал в обратна посока - от вътрешността на формированието към старото КПП, служителите на Военна полиция пристъпили към задържане на водача на автомобила – св. Г и на обв. к**Г, който се опитал да избяга. В автомобила на обвиняемия, управляван от св. ** Г, били намерени и иззети туби с гориво, като такива били намерени укривни и в храсти, извън района на формированието. Поради задържането на длъжностното лице, назначено за дежурен по формирование, той е бил заменен от друг военнослужещ, което станало причина в края на дежурството обв. **. Г да не подпише рапорта за сдаване и приемане на дежурството (****).

Описаната фактическа обстановка се доказва частично от обясненията на обвиняемия, дадени в съдебно заседание, от показанията на разпитаните на

досъдебното производство свидетели *** Г *** Х, ***П, *** Б,*** П, ***Ц, цитираните по-горе заповеди, книга за приемане и сдаване на дежурството, от характеристиките, справката за съдимост, от донесенията и резултатите по назначената служебна проверка (****), от останалите документи и книжа. При разпита си пред съда, обв.****Г не оспорва обстоятелствата, че се е разснаряжил и оставил оръжието си в дежурната стая, както и това, че е напуснал района на формирането и с личния си автомобил се е насочил към старото КПП на формирането. Това той обяснява с получен сигнал от св. *** Г че т.н. „тара“ на старото КПП е преместена и решил да извърши проверка. Разпоредил на ред. Г да се срещнат до старото КПП, като свидетеля се движи от вътрешната страна на района на формирането, а той решил да премине през външен път и за да не напусне района на формирането въоръжен, се е разснаряжил. Заявява, че преди да достигне до старото КПП е спрял и оставил колата си с включен двигател, а той се укрив в гората. Видял, че*** Г се качва в автомобила му и потегля към старото КПП, като помислил, че войникът ще прави оглед на „тарата“, използвайки светлина от фаровете на автомобила, тъй като било тъмно, но последния навлязъл в района на формирането. Тогава обвиняемият чул шум, помислил, че е животно, изплашил се и се укрив зад едно дърво, където бил задържан от служители на Военна полиция. Поведението си като цяло обяснява с проявена от него инициативност и желание да провери сигнала за отвореното КПП и преместената „тара“. Тези негови твърдения са в противоречие с показанията на св. *** Г, ** Б и действията на офицерите от военна полиция. Обясненията на обвиняемия в частта за поведението му след напускане на формирането и в района на старото КПП, преди задържането му, не се подкрепят от цялостния доказателствен материал, същите са изолирани, вътрешно противоречиви и неотговарящи на елементарна житейска логика. На първо място в нито един от разпитите си на досъдебното производство, св. ред. Георгиев не потвърждава, че е докладвал на обвиняемия за преместена „тара“. Нещо повече - той твърди, че лично по заповед на обв. *** Г и с негова помощ е преместил „тарата“ и вдигнал бариерата, което се потвърждава от показанията на свидетеля Б от Военна полиция. Обв. Г не може да обясни, защо ако е получил такъв „сигнал“, не е докладвал по команден ред, каквото задължение е имал и не е уведомил за това заместника си, а му е казал, че отива до съседното село. От обясненията му не става ясно, защо ако е решил да извършва проверка, не е взел със себе си почиващия от смяна патрулен – св. *** П, а е тръгнал сам. Не е ясно, ако е имало такъв „сигнал“, явно даващ насока за нарушаване територията на формирането, защо е оставил оръжието си, което е задължен да носи като лице от денонощния наряд, именно за да охранява и опазва района от опити за нерегламентирано проникване. Лицата, които не са в наряда и нямат такива задължения, нямат право да носят оръжие, а лицата от наряда са въоръжени именно за да охраняват формирането. Житейски и служебно необяснимо е, длъжностното лице именно когато получи сигнал за нерегламентирани

действия и трябва с оръжие да защити поверения му обект, да остави оръжието си и да напусне обекта. ***Г заяви, че когато е пристигнал до старото КПП е било тъмно, но той не е отишъл да огледа местоположението на „тарата“ на фаровете на автомобила, въпреки твърдението му, че е тръгнал именно за това, а се е укрil в гората. Ако е имал намерение не да провери „тарата“, а прикривайки се да наблюдава старото КПП, не е ясно защо не е изключил двигателя на колата си и не я е заключил, при данни, че има нарушители в района. Вместо това твърди, че е оставил колата с работещ двигател. Не е ясно защо според неговите обяснения, когато **Г се е явил на срещата, обвиняемият не се е срещнал с него, както твърди, че са се уговорили, за да разбере какво е видял патрулния при обхода. Житейски и служебно необяснимо е, защо не се е намесил, когато видял ред. Георгиев без разрешение да се качва в автомобила му и да влиза с него в района на формирането по забранен маршрут, възползвайки се от преместената „тара“ и вдигната бариера. Служебното му положение на дежурен по формиране е налагало да се намеси и да предотврати подобно действие, а не да се укрива в гората. Всичко това от една страна, а от друга - последователните, логични и без противоречиви показания на посочените по-горе свидетели, даде основание на съдът да направи извода, че заявеното в тази насока от обв. ГЕОРГИЕВ е израз на възприета защитна позиция, напълно противоречаща си с цялостния доказателствен материал. На този фон ***Гзаяви, че в показанията си свидетелят **** Х Х е заявил неистина, тъй като обвиняемия не му е казвал, че отива до съседното село на среща и не е оставил кобура на бюрото, както е заявил свидетеля, а му го е дал да го прибере в касата. И по това възражение, съдът даде вяра на показанията на свидетеля, съобразявайки не само описаните по-горе противоречия в обясненията на***Г, но и правилата за носенето на службата. Според Уставните изисквания и вътрешните правила, именно дежурния по военно формиране държи ключовете за касата с оръжие, той предава и приема оръжието от състава на наряда, а само в негово отсъствие, тази дейност се осъществява от помощник-дежурния. Задължение на обв. Г е било да прибере оръжието си в касата, след като е решил да се разоръжи, тъй като помощник-дежурния не е оръженосец на дежурния офицер, а има специфични права и задължения. Това също говори за цялостното negliжиране на изискванията за носене на службата от страна на обвиняемия и от там интересът му да омаловажи поведението си, докато св. Х няма интерес да говори неистини.

Противоречията между своите обяснения и показанията на свидетелите, обв. Г обяснява с личните си влошени отношения с един от военните полицаи и обстоятелството, че друг от военните полицаи е приятел с един от началниците на обвиняемия, с който пък последния не е в добри отношения. За останалите свидетелски показания, които също са в противоречие с неговата позиция, обвиняемият няма обяснение. За да кредитира свидетелските показания, съдът прецени, че същите са последователни, ясни и точни, взаимно подкрепящи се и допълващи се, логически и житейски

достоверни. На въпрос от страна на защитата към обвиняемия, дали свидетелите са разпитвани по обвинение за кражба на гориво или за уставни нарушения, последният отговори, че са разпитвани за кражба на гориво. Съдът игнорира този отговор, който представлява преценка на обвиняемия, а не пресъздава факти. Освен това дадената преценка е невярна, тъй като още при първоначалното разследване, са били изяснявани въпроси както за евентуална кражба или присвояване на гориво, така и за нарушение на уставните изисквания към наряда. С такива обвинения делото е било внесено първоначално, а в последствие прокурорът е преценил да раздели материалите и да внесе обвинението по чл. 391 НК самостоятелно. Наред с това не съществува процесуално задължение в един протокол за разпит на свидетел да се изясняват обстоятелства само по едно обвинение, като за всяко обвинение свидетелят да се разпитва с отделен протокол, респ. няма процесуална забрана в един протокол за разпит да се изясняват обстоятелства, касаещи евентуални различни престъпления, извършени в реална или идеална съвкупност.

Установените от съда факти са били констатирани и при извършената служебна проверка във формирането, довела да изводите за допуснати нарушения на уставните правила от страна на обвиняемия, за което му е наложено дисциплинарно наказание. Защитата посочи последното обстоятелство, като акцентира, че обвиняемият вече е наказан за извършеното деяние, без да развие докрай тезата си, но очевидно визирайки реализиране на наказателна отговорност за деяние, за което деецът вече е наказан. В тази връзка съдът счита за необходимо да посочи, че в случая не следва да бъде прекратено наказателното производство на основание принципа *ne bis in idem* в светлината на Тълкувателно решение № ***Г на ВКС по т. д. № *** Г, ОСНК; разпоредбата на чл. 4, § 1 Протокол № 7 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, както и с оглед на приключила служебна проверка и наложено дисциплинарно наказание на обвиняемия. По настоящото дело не се касае за конкуренция на две наказателни производства. Със заповед на командира на в. ф. *** (копието от заповедта беше представено от защитата и прието в с.з. - приложена към делото) на***Г е било наложено **дисциплинарно** наказание по реда на глава седма, раздел единадесети от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България. В чл. 243 ал. 1 от Закона е отразено изрично, че нарушителят на военната дисциплина се наказва с дисциплинарни наказания по този закон независимо от предвидената имуществена, административно-наказателна или наказателна отговорност. Не се касае за противоречие между чл. 4, § 1 Протокол № 7 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и вътрешното законодателство, тъй като наложеното дисциплинарно наказание не представлява административно-наказателно производство с характер на наказателно производство по смисъла на ЕКПЧ. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че според чл. 251 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, заповедта за налагане на

дисциплинарно наказание може да се обжалва по реда на Административно-процесуалния кодекс, а не по реда на ЗАНН, а според чл. 252 дисциплинарната проверка се извършва по ред, определен в ППЗОВСРБ, а не по реда на ЗАП.

С деянието си от обективна и субективна страна обвиняемият ***Н А Г е осъществил престъпния състав по чл. 391 ал. 1 НК, тъй като на *** г. във военно формирование **** – Ш, в качеството си на длъжностно лице от състава на денонощния наряд – дежурен по военно формирование, назначен със Заповед №****г. на началника на военно формирование *** – Ш, умишлено нарушил уставните правила на вътрешната служба. Съгласно разпоредбата на чл. 246 ал. 1 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България, длъжностните лица от денонощния наряд встъпват в изпълнение на задълженията си от момента на приемането на дежурството и се освобождават от тези задължения от момента на сдаването му, като през това време съгласно чл. 299 ал. 1 от Устава, дежурният по военно формирование носи оръжие - пистолет с два пълни пълнителя. В нарушение на тези уставни изисквания, обв. ***Н А Г без да има изрична заповед или разрешение за това, прекратил изпълнението на задълженията си по носене на службата, като се разоръжил и напуснал района на военното формирование. Нарушението извършил в *** ч., а в *** ч. бил задържан от служители на Военна полиция, като през това време бил в невъзможност да изпълнява задълженията си на лице от денонощния наряд. Същият при напускане района на формированието не възложил временно изпълнението на своите задължения на друго длъжностно лице и не уведомил командира на военното формирование. Съдът не споделя становището на защитата, че липсва субективен елемент – обвиняемият не е действал със съзнанието да нарушава уставните правила, а е проявил самоинициатива, за да предотврати проникване в обекта. На първо място не беше доказано твърдението за данни, сочещи към намерение за проникване в обекта и такива обективно не са били налице от външни лица. Действително, военнослужещите могат да проявяват самоинициатива, но тя трябва да бъде в рамките на установените правила, а не за сметка и в нарушение на преките служебни задължения. Самият обвиняем заяви, че знае правата и задълженията си като дежурен, осъзнава, че е действал в нарушение на тези правила и е можел да осъществи проверка без да напуска формированието и да се разоръжи. Той сам е избрал поведение в разрез с уставните изисквания, като дори и в неговите обяснения не се съдържат основания за извършване на нарушенията, освен личните му необосновани от действителността решения за действие. С оглед на обстоятелството, че се касае за лице, заемащо най-високата длъжност в състава на наряда, че нарушението е било прекъснато със задържането на обвиняемия от служители на Военна полиция и е могло да продължи неопределено време, че липсва макар и формална причина за това нарушение, съдът прецени, че случая е немаловажен. Именно по време на реализиране на

инкриминираните деяния от страна на** Г, когато е оставил повереният му район без дежурен, е било констатирано навлизане на МПС в района на формирането и опит за изнасяне на гориво. Именно по време, когато сам се е разоръжил в нарушение на уставните правила,**Г заяви, че е видял как ***Г му отнема автомобила, видял движение в гората и чул шум, което го накарало да се скрие. Дори при описаната от обвиняемия обстановка, която съдът не приема за достоверна, факта, че той като дежурен по формирование е бил без оръжие, му е попречил да вземе мерки и да защити поверения му обект, а вместо това се е скрил в гората и опитал да избяга, но бил задържан. Поведението на *** Г не само е било в разрез с уставните изисквания, но е било компрометиращо офицерската чест и достойнство, което прави случая не само немаловажен, но и обосновава налагане на наказание над минималния размер, поискан от прокурора.

За извършеното престъпление законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода до шест месеца. Обв. Г не е бил осъждан за престъпление от общ характер и не е бил освобождаван от наказателна отговорност по Глава осма, Раздел IV от НК, а в резултат на извършеното не са причинени имуществени вреди. От всичко това следва извода, че са налице изискуемите предпоставки, за да се приложи императивната разпоредба на чл.78а от НК, за освобождаването му от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „Глоба“. Преценявайки добрите характеристични данни за обвиняемия и направените частични самопризнания от една страна, а от друга по-тежката форма на вина – умисъл, посочените по-горе факти, случили се именно по време на допуснатите уставни нарушения и стремежа на обвиняемия да омаловажи случилото се, дори и с уличаване на св. Г в престъпление – противозаконно отнемане на МПС, съдът определи наказание „Глоба“ под средния предвиден размер, но над минималния такъв, а именно 1 500 (хиляда и петстотин) лева.

Във връзка с обвинението, предмет на разглеждане по настоящото дело, в съдебната фаза не са направени разноси, като такива не се претендират и в постановлението на прокурора.

Воден от тези мотиви съдът постанови своя акт.

Мотивите се изготвиха на 16.09.2022 година.

Военен съдия:

